

Szerkesztőség:

ik kerület 460. házszám
 hová a ap szellemi részét
 illető közlemények küldendők.

Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová a
 elosztási pénzek, a hirdetések és ezeknek díjai, valamint a felszólamlások küldendők

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
 TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó hivatalhoz küldendők. Nyilttér száma 1 korona.

Segíts magadon, az Isten is megsegít.

Ha városunk gazdasági életébe betekintünk, szertelenül sívár kép tárul előnkbe: a város pénztára üres, nincs fedezet a legszükségesebb napi kiadások, eszközzésére sem. A város hitellezői, azon szerencsétlenek, kiket sorsuk arra kárhoztatott, hogy a várossal mint fizető féllel kénytelenek érintkezni, szép városházánk emeletén, elhelyezett városi pénztár legtalálóbban a Golgothához hasonlíthatják, melyet, hogy csak pár korona követelésüket is érvényesíthessék, bizony sokszor meg kell járniok.

Hogy kelemetlen ez nekik, azt mindenki belátja, de hogy menyire kelemetlen ezen állapot a város vezető embereire nézve is, azt sokan nem tudják, sokan el sem hiszik.

Hogy mi okozta városunknak anyagiakban való idejutását, nem tudom, nem is keresem; de hogy ez így nem maradhat, hogy ezen segíteni kell, azt mondanom is felesleges.

Mindenkinek, ki a város érdekeit szem előtt tartja, s annak felvirágoztatása szíven

fekszik, kötelessége eszközök után kutatni, melyek a város lakosainak anyagi, szellemi gyarapodását czélozván, városunk kedvezőbb anyagi körülmények közé való jutását elősegítik.

Kivülről segítséget nem várhatunk, sőt szomszédaink részéről fejlődésünkben a leghatározottabban visszaszorítottván, magunknak kell magunkon segítenünk, segítenünk pedig okszerű betektetésekkel, melyeknek haszna el nem maradhat.

Február hónap utolsó napjaiban becses látogatásaival tisztelt meg benünket vármegyénk nemesen gondolkozó Királyi Tanfelügyelője, ki városunk iránt táplált meleg érdeklődésének pár napi itt tartózkodása alatt is bőséges tanujelét adta.

Polgári iskolánk látogatása alkalmával egy igen életre való, nem csak iskolánkat, hanem a várost is közvetlenül érintő, ma még be sem látható haszonnal járó eszmét vetett fel: „Nem-e volna lehetséges a polgári iskolával kapcsolatosan egy gazdasági, kertészeti és háziipari tanfolyamot felállítani.“

Kettős czélt értenk el ezen üdvös eszme megvalósításával: egyrészt iskolánk né-

pessége, mely sajnos, éppen nem mondható kielégítőnek, egy csapásra megkétszereződne, másrészt pedig mód nyujtatnék, arra, miszerint városunk gazdaközönsége a régi rendszerrel szakítva, lassan, rázkódtatás nélkül vezetessék át a kertészkedés, nemes gyümölcstermelés révén a földnek alaposabb kihasználására.

Városunk lakossága tulnyomóan földmiveléssel, szőlőtermeléssel foglalkozik. Foglalkozik pedig azon a régi csapáson menve, melyet őseink előttünk a boldogabb időkben kitapostak.

Tagadhatatlanul kényelmesebb ezen az úton haladni, mint új csapást törve toronyiránt menni a czél felé.

Az utóbbi időben azonban nagyot fordult a világ kereke. Mindent, csak a tíz év előtti árakat tekintve is, csaknem kétszeresen fizetünk. Mindennek az ára rohamosan, óriási léptekkel emelkedik, csak gabonaműünk ára, mivel ezt termeljük tulnyomó mennyiségben, stagnál, nem mutat emelkedést.

Már most be fog következni az az időpont, a midőn a kigazda a kit ezelőtt 4-5

TÁRCZA.

EGY KIS PALOTA MULTJÁBÓL.

Irta: Zsoldos László.

— * * Az „Abony“ eredeti tárczája. * * —

Ahogy járok-kelek az utcán előrekonyított fővel és mogerván, miként ha nem is fiatalember volnék, hanem öreg, akinek vállát egy fogyófélben levő élet terhe hajlitja előre a nyaka tövébe: Istenem, oly különös gondolataim vannak néha! Ön, türelmes olvasóm — akinek tiszta éleie forrását az ön napról-napra pontosan megújuló kötelességei és örömei olyanná tehetik, mint az óramű — talán el sem hinné, ha mondanám, hogy a magamfajta álmodozó alkalomadtán milyen, de milyen furesákat gondol! Teszem azt, a minap fejembe vettem, hogy a föld még sem mozog és nem is gömbölyű, hanem lapos, aminőnek a régiékk hitték, az ég pedig az a kék, vagy felhős, amit látunk, a földje és úgy van rajta, mint a háztető. A padláson lakik a gazda, akit, mivel sohasem jön le, sohasem láthatunk. Ő szedi be tőlünk, lakóktól a házbért, amelyet azonban korántsem pénzben, hanem a magunk becses életével kell lefizetnünk, mindig utólag. A gazda az egész életet hitelez, de többnyire roppant nagy kamatra, mert a mikor visszaveszi tőlünk, már testben lelelkben, vágyakban meggyarapodtunk, holott amikor fölvevük a kölcsönt, csak igen kicsi testet és eszeckét kaptunk.

A gazda tehát nem igen dolgozik veszteségre, noha időközben ő is kárpótól bennünket különféle gyönyörűségekkel és a föld szépségeinek megismertetésével, ezt azonban úgy csinálja, hogy a

végén annál nagyobb fájdalmat okozzon nekünk a válás e gyönyörűségektől. És furesa, az emberek, mint eső után a béka, azért mégis egyre bujnak elő a föld alá, ahova viszont a kiköltöző lakók huzcolkodnak. A gazda pedig nappal a Nappal, éjszaka pedig a holddal meg a csillagokkal folytonosan le-levilágít a földre, hogy lássa, nem történik-e idelent valami rendetlenség? Ugy látszik jó szeme van, mert gyakran megkőnyezi az emberek gyarlóságát, amint azt az eső is mutatja.

Valamint a tüzhelyben begyújtáskor a megfogamzott szikra egyik apró fűcskáról a másikra ugrándozik pattogva előre, az én nevetséges gondolataim is ezen módon éppen odáig jutottak, amikor alig öt lépésnyire előttem nagyot esöngedett rám egy szembe robogó villamos és én álmodásaimat a kocsiton hagyva, igen reálsan ugrottam felre a vágányok közül a gyalogjáróra. Amiből is röptön kibogoztam a tanulságot, hogy aki álmodozik, az ne menjen a sinekre.

Tehát ilyen különös ember vagyok én, türelmes olvasóm, s e miatt ne is vegye tőlem rossz néven, ha az alább következő titokzatos történettel untatom.

Ott, a hol most az Andrássy-ut hosszú sugárban kiszökell a Váci-körútból, egyik telken (a világ minden kincséért el nem árulnám, melyiken) állt hajdanában — harmincz év előtt — egy elhagyatott, fehér házikó.

Nem nagy, bár nem is igen kicsiny, s ahogy egyszerű formái előbukkantak az előtte hajladozó fák zizegő lombjai közül, s félig leeresztett zöld zsaluival s a fehér falból szinte kirikító kicsi piros kapujával mosolyogva, zsaluival pedig hunyorítva feléje. Akár egy üde, fiatal leány, akiben meg van már valami ártatlan hiúság.

A fehér házikóban egy tőpörödött özvegy asszonyka lakott unokájával, egy szőke leánnyal,

aki még csak tizenhat éves volt, s piros ajkával épp úgy mosolygott, nefelegték szemével pedig épp oly hamiskásan hunyorított ha nézett, akár a hazikó, mely gondolom, szintén nem volt öregebb mint ő.

A zöld zsalus ház egyetlen földi kincse volt az öreg asszonykának, aki gonddal ügyelt rá, hogy két szobáskáját, filigrán tornáczát, picziny kertjét, amelyben muskátli meg verbéna virult, rendben, tisztán tartsa, fehér vakolatát pedig semmi szenny ne érje. Még a piros kapu kilincse is úgy ragyogott a köportól, mint az asszony.

Általában az egész kis épület olyan volt, mintha most vették volna ki a skatulyából, s a ki arra jart, bizony örömmel pihentette meg rajta egy pillanatra a szemét.

Ámde történt, hogy az öreg asszonykától megvonták a kegydíjat amiből eddig éldegélt, s ugyanakkor egy szép ruhájú idősebb úr jött hozzá és jó pénzt kibérelte a házikót, hogy a hét bizonyos napjait ott töltsé.

— Szükség törvényt bont — gondolta az anyóka és kénytelen-kelletlen odaadta a fehér házacska az idősebb urnak, aki jó pénzt fizetett érte, úgy, hogy a nagymama ebből most már gondtalanul megélhetett.

Ez az úr aztán igen kellemes órákat élt át a kibérelt házban, s láthatólag elégedett volt vele. Nemsokára azonban egyszer csak megütötte a guta, s az anyóka úgy okoskodott, ha már egyszer bérbe adta a kedves házikóját, mért ne adná bérbe másodszor is.

Szerencsére jött egy fiatal báró, akinek sok fölőleges vagyona lehetett, mert nem is bérbe, hanem örökáron vásárolta meg az anyókától az épületet, miután pedig megvásárolta, átépíttette s oszlopokat állíttatott piros kapuja elé, egyszerű fehér falait kaezkiás rózsaszínűre festette, kertjéből

holdas birtoka tisztességesen eltartott, földjének jövedelméből az általános drágaság mellett megélni képtelen lesz.

Az árak emelkedését megakadályozni, azokat leszorítani nem lévén módunkban, földünk jövedelmezését kell nem kis mértékben emelnünk.

Erre pedig csak egyetlen mód van, rátérni az interzitivebb, belterjesebb gazdálkodásra, a rendelkezésre álló föld alaposabb kihasználására.

Mai gazdálkodási rendszerünk mellett maholnap 4—5 hold föld nem lesz képes gazdáját eltartani, a mikor a bolgár kertész, ki egy hold föld hasznóbére fejében sokszor ijesztően magas 100—200 korona bért fizet, nemcsak hogy tisztességesen megél, családját eltartja, hanem öszre fordulván az idő, pénzzel, a mi pénzünkkel jól meg rakodva tér vissza hazájába.

Abonyban is ismeretes, hogy egy hold föld dinnyével bevetve siker esetén szerencsés gazdájának 500—600 korona tiszta hasznot hoz.

Kézenfekvő Kecskemét városának hatalmas arányú fejlődése, óriási gazdagsága, mesés bevételei, melyekhez egy szerencsés ötlet, talán egyetlen vasakarátú ember irányítása folytán a gyümölcs és csemegeszőlő termelés, a konyhakertészet meghonosítása által jutott.

A Hollandusokról szólni meg éppen nem akarok, hol 4—5 hold földdel bíró gazda évi jövedelme vetekszik a nálunk lévő 100 holdas birtok jövedelmével.

Mint ezen pár példából is kitetszik, földjeink jövedelmezőségét mondhatnám megtízszerezhetjük, ha a mostani művelési

kidobatta az igénytelen muskátlit meg verbénát, s büszke rózsát, szegfűt ültetett el benne, szobáit pedig teli rakatta nehéz szőnyegekkel, hogy a lépés se okozzon zajt benne, ha járnak.

A csinos épület most már mindenkinek feltűnt, akit arrafelé vitt az útja, s a már azelőtt is arra járt emberek közül nem egy állt meg és kérdezte csodálkozva a kertészt (most már ez is volt), aki éppen kint állt az oszlopos kapuban:

— Ugyan kedves barátom, ez-e az a kis fehér házikó, amelyik még tavaly is itt állt?

— Ez tekintetes úr, — felelte a kertész, szippantván egyet a makrapapából.

— Hogy megváltozott, hogy megváltozott! — csóválta fejét az idegen. — És ugyan barátom, kié most ez az épület?

— Modisics báró ő méltóságáé, — volt az önértetes válasz.

— Az idegen tovább ment, mialatt — aggályos egy lélek lehetett — még egyre csóválta a fejét.

— Lám, lám! Most milyen szép oszlopai vannak!

Modisics báró azonban csupán három esztendeig volt azon a véleményen, hogy az oszlopos ház csakugyan csinos és kedves. Akkor aztán — oly szeszélyes az ember — ráunt és feléje sem nézett többé, hanem bizonyos szivességek fejében odaajándékozta Wolfman urnak, aki gazdag bankár volt ugyan, de mégis megöregedett.

Ez az egészesté megégy szerakkorára kibővítette, s emeletet építtetett rá, kétszínűre: fehérre és barnára festette át a rózsaszín falakat, a most már elegáns szobákba új és még nehezebb szőnyegekkel rakott, a kertben üvegházat emelt s az eddigi fakerítést díszes vasrácsal helyettesítette. A kapuba pedig, amely a régi piros fa helyett most már szintén vasrácsból való lett, portást állított, hogy őrizze a cziczomás kis palotát. A gazdag öregeknek vannak ilyen szeszélyeik, s Wolfman úrnál ez annál inkább érthető, mert a

ágak mellett a konyhakertészetet, csemegeszőlő és gyümölcsstermelést is meghonosítjuk.

Ismerve azonban a magyar ember természetét, mely már annyi üdvös újításnak szegte csirájában nyakát s mely leginkább ezen mondásában lel kifejezést: „Minek tenném másként, apám is így szokta“, teljesen céltalannak tartom a régi, megrögzött szokásokon változtatni akarni, — az öreg fa inkább török, de nem hajlik — az ifjúságot kell céltudatosan nevelnünk az új irányban, s ennek haszna nem fog elmaradni.

Városom érdemes gazdáinak azon értelmes, józan gazdálkodási tagjaihoz szólok, kik nem a fent idézett mondást tartják irányelvül, hanem ezt: „Tanulj fiam, légy okosabb apádnál“, s kérem őket, szivleljék meg a miket mondok, mert az idő, a midőn mindezekre áttérni már késő lesz, nincs messze s a világ kereke keresztültapos rajtunk.

Hogy miként vélem fenti czél elérését megvalósítani, a jövő számban fogom kifejteni.

H.

Városunk kisgazdáihoz!

Irta: Dr. Thaly Gábor.

— Befejező közlemény. —

De: „Nunc reminus ad fortissimum.“ Ez pedig a vinculás kérdése. Kétélű fegyver, amelylyel óvatosan kell bánni, mert úgy járhat a használója, mint a visszafelé sülő pisztolylyal.

Vinculás alatt értjük, ha a névre szolló részvényeknek eladhatását vagy egyáltalán megtiltjuk, vagy pedig azt csak valamelyes korlátozással, pl. az igazgatóság engedélyétől, vagy attól, hogy a vevő is már részvényes legyen, — tesszük

báró azt állította volt a lakról, hogy még egészen új, holott mint tudnivaló, csak zöld zsulus, fehér vakolatos korában volt az.

A bankár szeretett élni s a társaságot is kedvelvén, valóságos estélyeket adott, ezekre az estélyekre (tekintettel arra, hogy a hely, szobán lévén már az Andrassy-út megépítése, nem volt többé oly elhagyatott, miként azelőtt) többen gyülekeztek össze az úri társaságból, amelyben a bankárnak meglehetősen összeköltetései voltak. Így aztán a háznál, amely azelőtt szokva volt a magányossághoz, a gazda mellett mások is szívesen látott vendégek lettek.

A díszes szobák ablakai esténként kiragyogtak s a rácsoskapu előtt fogatok, bérkocsik, automobilok álltak meg, amelyekből elegáns urak — idősök és fiatalok — szállottak ki, s fordultak be a kapualjon.

Ő pedig — akarom mondani a vendéglátó palotácska — többé már nem zöld zsulus, hanem drága függönyökkel felig eltakart ablakaival ismét szinte hunyorított az érkezők elé, kapuja meg a fölötte egő czifra lámpa fényében, mondani lehet, mosolyogva nyílt meg az úri látogatók előtt:

— Ah, kedves gróf, jó estét!

— Hozta Isten, kedves barátom! Mért nem volt itt a multkor? Vártuk.

Vagy:

— Nem vagyok rossz színben? Képzelve, a multkor majdnem kigyúltam!

— Meg a tegnapi eső is nagyon megviselt. Ugy-e meglátszik rajtam?

Ugy képelem, a látogatók is nyájasan köszöntek neki, s udvarias bókkal feleltek a kérdéseire. Mert egy igazi ur mindig udvarias, még egy csinos palotácskával is, melynek egy vén bankár a gazdája.

Igy telt el vigan egy-két esztendő, s a kis palota körül egymásután emelkedtek a szép új épületek: kezdtek építeni az Andrassy-utat. A háznak, mely hét évvel ezelőtt még egyszerű volt és

függővé. Ezen intézkedéssel azt érhetjük el, hogy a részvénytársaságba idegen elemek beburakodása vagy a részvényeknek aránytalan összehalmozódása meg lesz akadályozva. Nálunk főleg ezen utóbbi okból volna czélszerű. T. i. ennél a mi vállalatunknál nemcsak a részvénytőke összehozása, hanem és főként a részvényeseknek a vállalathoz leendő lekötése a fontos kérdés. Ha sok kis emberünk lesz, sokan és sokat fognak örletni, míg ha a nagy tőke vásárolja össze a részvényeket, ezek a kis emberek már nem lévén érdekelve a vállalat sorsában, nem is fognak nálunk örletni. A nagy tőke pedig esetleg nem is örlet, hanem talán csak úgy hozhatja a boltból kiló számra a „mont liszt“-et. Ezért tehát jó volna a részvényeknek eladhatási jogát mondjuk 5—10 évre felfüggeszteni, vagyis a részvényeket lekötöni.

De mást mond ám az érem másik oldala és ez a visszaszülés, a mi bekövetkezhet. T. i. a nagytőke is beleszól a concertbe és azt mondja, hogy nem ettem meszet, hogy én olyan papirokba fektessem a pénzemet, amelyek csak ideális értékkel bírnak. Mert nagy különbség am a forgalmi érték és az ugynevezett ideális érték! A tőke üzérkedni szeret. Papirokat venni a mikor olcsó és adni a mikor drága. Ha pedig a részvények lekötetnének, akkor csak vehet, de 5 vagy 10 éven belül nem adhat és így tisztán a papír, esetleg csekély osztalékára van a nyeresékedése szorítva. Ez pedig igen szerény tér is lehet!

Ezért lehetséges az, hogy a vinculás elriasztja a pénzt forgatni szerető vagyonosabb osztályt, amiért is óvatosan kell vele bánni, legfeljebb naponta egy kávékanállal!

Különben a jövő majd megmutatja, hogy eszménk életrevaló-e és hogy csakugyan közszükségletet van-e hivatva a fent kifejtett, de természetesen esetleg változásokat szenvedhető program alapján kielégíteni az „Abonyi Kisgazdák Gözmalma R.-T.“?

Közgyűlés.

Megint egy közgyűlés, melyen alig voltak harminczan. A ménkü csapjon azokba a közgyűlésekbe, hogy azok sehogysem kellenek!

A f. hó 4-én tartott közgyűlésen Liphay György főbíró elnökölt. Papp előadó jegyző bejelentette, hogy a vadászterület bérlete ez évben lejár, felhatalmazást kér új bérleti árverés tartására, melyre határidőül apr. hó 3-át javasolja. Glatz Béla az erdőt ki ohajtaná venni a területből,

fehér, ekkor már környezetében is csupa díszes palota épült a régi szemétdombokon. A telkeknek a karrierje ez, melyet úgy vélem, sokan irigyelnek. A vidéken új élet támadt, s a járókelők gyönyörködve szemlelték a nagyszabású építkezéseket.

Az idegen, ki még fehér vakolatos korából ösmerte volt a bankár palotáját, most egyszer ismét megállott vasrácsos kapuja előtt és perezekig szótlanul nézte az elegáns épületet. Majd újra csóválni kezdte a fejét.

— Hogy kivedlett! — mondta magában. — Már emeletje is van!

Azután megint elment, mialatt a szőke leánya gondolt, ki a fehér házikóban oly kedvesen hunyorogott a nefelejts szemével, s akiről azóta nem tudta, hova tűnhetett.

Alig egy év óta épült meg a palota körül az Andrassy-út, megint érdekes dolog történt. Egy gazdag és tekintélyes vidéki grófnak annyira megtetszett a palota és különösen a telek, melyen állott, hogy drága pénzen megvásárolta a bankártól, s ő vette birtokába. A vasrácsos kapu fölé kilencz-gömbű aranyozott koronát tétetett, s az egész lakot telecsődítette lakájokkal.

Ezek senkit sem eresztettek be a házba, mely ettől fogva arisztokratikus göggel nézett le az utra, hol a többi polgári paloták állottak.

Az idegen pedig, aki még fehér vakolatos korából ismerte, akkor egy izben újra arra talált menni.

A palota elé épp díszes magánfogat kanyarodott, két gyönyörű almásszürke lóval. A fogat megállt s az inas leugorván a bakról, gyorsan kiesapta a batár üvegajtáját, melyen egy szép nő és ura, az öreg gróf lépett ki a gyalogjáróra.

Az idegen ámulatlan pillantott a grófnéra:

— Teremtöm, hisz ez lakott a fehér házikóban!

Aztán, mint ahogyan már tenni szokta, tovább ment... Ez, türelmes olvasóm, a szerencsés fehér ház története a nagy városban.

mert ott a vadászok sok kárt tesznek a fiatal fákban. Ehez azonban a közgyűlés nem járulhatott hozzá, hanem elfogadta Papp jegyző javaslatát.

Bejelentetett, hogy a miniszter a hat tanyai iskolának, államköltségen leendő felállítására és fenntartására iránt benyújtott kérvényét a községnek elutasította, mert van a községnek még 300.000 kor. tiszta vagyona, építessen abból. E tárgyban a tanács ama javaslata, hogy újból intéztessek kérvény a közokt. miniszterhez, melyben kifejtessék az, hogy ama 300.000 korona vagyonfőlösből jövedelme nincsen a városnak, a pótdótot pedig már nem emelhetjük, — a közgyűlés által elfogadhatott.

Ft. Lévy Mihály kifejtette, hogy az építkezés elől a község már ki nem térhet, azt vagy így, vagy úgy végre kell hajtani, bár még van reménye az állami segítséghez, ép azért felhívja az előljáróságot, hogy az alkalmas területek megvétele iránt addig is intézkedjék. Indítványozza, hogy a kérvényt küldöttség vigye föl a miniszterhez; melyre aztán főbíró, jegyző küldettek ki Ft. Lévy Mihály orsz. képviselő vezetése mellett.

Az esküdtképesek összeírására bíró, jegyző mellé Szombathy János és Makay János küldettek ki.

A vásár és piac jog átiratására Dr. Révész Géza ügyvédnek megbízás adatott 300 kor. tiszteletdíj mellett. A fogyasztási adó kezelésének tárgyában főbíró felhatalmaztatott, hogy az ellenőrzés gyakorlására időközönként tanácsnokokat és képviselőket küldhessen ki.

Korcz Pál kifogásolta, hogy a betétszerkesztésnél állandóan ugyanazon két tanácsnok van alkalmazva.

A betétszerkesztő bizottság átirata szerint ez felel meg a törvényes rendelkezéseknek, ez szolgál az ügymenet javára s ahoz ragaszkodni kíván.

Temesközy Gerzson a város érdekében valóán tartja, hogy a betétszerkesztő bizottság álláspontra respektáltassék, nehogy ezzel ellenkező álláspontra és ügyvitel minél előbb leendő befejezését gátolják; mindazonáltal a közgyűlés kiegészített 50 %-ra, vagyis a most alkalmazott két tanácsnok egyenként, felváltva továbbra ott maradnak, melléjük azonban döközönként más-más tanácsnokok fognak behivatni.

Tóth János siket-néma kiképzésére évi 120 korona hót éven át megszavaztatott.

Tóth Mihály ácsnak, a tanyai iskola tervezet elkészítéséért 60 kor. megszavaztatott.

Bálint Antal volt s. jegyző lemondása tudomásul vételet.

Bartucz György harangozó kérvényének, hogy tekintettel a drágaságra és felszaporodott igényekre, az áldozáshoz szükséges ostya előállításáért eddig huzott 48 korona 80 koronára emeltessek föl, hely adatott.

Makay János a ref. egyház részére is kért bizonyos összeget az áldozati kellékekre.

Temesközy Gerzson arra kérte a közgyűlést, hogy térjen ezen előterjesztés fölött — ez idő szerint napi rendre és Makay Jánost, hogy ne kívánja előterjesztésének ez idő szerinti tárgyalását, hanem hasson oda, hogy ez ügyben az egyház tanács tegyen lépéseket a szükséglet szerint.

Ft. Lévy Mihály helyeselte Temesközy álláspontra, egyben kifejezte ama reményét, hogy annak idején nem fog a közgyűlés elzárkózni a ref. egyház kívánalma elől.

A régi városház eselédshobája és a régi tanácsterme kiadatott Pössel Zsigmondnak évi 200 kor. hasznobérért.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

MI UJSAG?

— **Márczius 15.** Lelkes hangú felhívásban szólítja fel lakosságunkat a rendező bizottság márczius 15-ének megünneplésére, melynek sorrendje a következő: Reggel 6 órakor 48 ágyulövés jelzi a nagy nap felvirradtát. Delelőtt Istentisztelet: 8 órakor a róm. kath., 9 órakor az ev. ref. és 10 órakor az izr. templomban. Délután 3 órakor 3 ágyulövés jelzi a Kossuth-teren megtartandó ünnep kezdetét. Megnyitja az ünnepélyt Liphay György bíró. Hymnus. Éneklí az iparos dalárda Kovács Béla vezetése alatt. Ünnepi beszéd. Tartja Ft. Lévy Mihály orsz. képviselő. Szavall Veve-rán István. Tied vagyok, Tied hazám. Éneklí a dalárda. Az ünnepet bezárja Nagytiszteletű Kiss Zsigmond ev. ref. lelkész. Szózat. Éneklí a dalárda.

— **Márczius 15. a polgári iskolában.** Az állami polgári iskola növendékei márczius 15-én delelőtt 1/211 órakor az intézet tornacsarnokában hazafias ünnepélyt rendeznek, melyre a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja az igazgatóság. Az ünnepély műsora a következő: 1. Hymnus. Éneklí a polg. leányiskola énekkara. 2. Alkalmi költemény. Szavallja Tóth Ferencz III. o. t. 3. Fohász. Éneklí a polg. leányiskola énekkara. 4. Ünnepi beszéd. Felolvassa Gyökössy Lajos tanár. 5. Talpra magyar. Éneklí a polg. fiúisk. énekkara. 6. Hazámhoz. Irtá: Endrődi Sándor. Szavallja: Politzer Ilona IV. o. t. 7. Szózat. Éneklí a polg. fiúiskola énekkara.

— **Eljegyzés.** Kopeczky Lipót és neje Ungár Róza szellemes leányát: Kopeczky Laura kisasszonyt eljegyezte Deutsch Géza, a déli vasut tisztviselője Budapestről. A bájos menyasszony kedves verseiről ismeretes olvasóink előtt s bizonyára velünk együtt szívesen üdvözlík őt eljegyzetése alkalmából.

— **Köszönet-nyilvánítás.** Mindazoknak, kik megboldogult atyám végtisztelettel alkalmával becses megjelenésükkel a mélyen megszomordott család iránt részvétüket kifejezték, a magam és kedves családnak nevében ez úton is hálás köszönetet mondok Tóth János növendék-pap.

— **Helyre igazítás.** A gramofon estélyen fölülfizetők névsorából tévesen kimaradt Busztin Adolf 2 kor. és Müller Mór 2 kor. fölülfizetése, minthogy az estélyen nem jelentek meg, tehát szíves adományaik fölülfizetesként nyugtáztatnak.

— **Köszönet-nyilvánítás.** Mindazoknak, kik felejtethetlen leányom elhunytá alkalmából részvétüket fejezték ki, fogadják ez úton hálás köszönetemet. Szilávy Béla.

— **A református zsinat** négy ülészakában hozott egyházi törvényeket Ö Felsége a király a megerősítő záradékkal ellátta. E megerősítő és jóvágyó királyi rendelet felolvasása és kihirdetése végett az országos zsinat még egyszer összeül. E zárógyűlés márczius 12-én lesz Budapesten.

— **Kossuth-szoborra.** Tóth Ferencz nagyjárási gazdálkodó 3 koronát adott át a „Kossuth-szobor alap“-ra. Elhelyeztetett a népbank betétkönyvében.

Legutóbbi kimutatásunk . 2.791 kor. 66 fil.
Fenti adomány 3 „ — „

Az eddigi gyűjtés összege . 2.794 kor. 66 fil.

— **Köszönet-nyilvánítás.** Mindazoknak, kik felejtethetlen leányunk temetésén megjelentek és részvétüket kifejezték, fogadják ez úton is hálás köszönetünket. Varga József és neje.

— **Köztudomásul.** A Polgári-kör, régi szokásához képest, az idén is megtartja márczius 15-iki közvacsoráját, melyen résztvenni szándékozók — ha arra véletlenül meg nem hivatnának s erre igényt tartanak, jelentkezhetnek a kör szolgájánál.

— **Közyűlés.** Városunk képviselőtestülete folyó hó 12-én, kedden delelőtt 9 órakor, járási főszolgabíránk elnökle alatt közgyűlést tart, melyen a törteli jegyzővé választott Bálint Antal volt-segédjegyző helye töltetik be választás útján. — Györe Győző okleveles segédjegyző, Györe Mózes földbirtokos fia, minden bizonynyal egyhangulag fog megválasztatni.

— **Köszönet-nyilvánítás.** Kedves kis leányunk elhunytá alkalmával irántuk tanusított részvétért hálás köszönetet mondunk minden jó barátainknak és ismerőseinknek, különösen pedig Szűcs Margit kisasszony tanítónőnek ama kegyes figyelméért, hogy iskolás növendékei által az elhunyt kis iskolatárs koporsójára koszorút helyeztetett és a temetésen megjelentek. Szijj László és neje.

— **Búcsúzás.** A Nm. Pénzügyminiszter ur szolgálattételre a nagybecskereki Pénzügyigazgatósághoz rendelt be és az idő rövidsége miatt búcsút rokonaimtól, jó barátaimtól és ismerőseim-től nem vehettem, vegyék ez úton búcsúmat és tartsanak meg továbbra is jóindulatukba és barátságukba. Herédy Joáchim szemlész és családja.

— **Felolvasás.** Igen sikerült felolvasás tartatott ma egy hete a róm. kath. munkásegyletben, mit Somodi István elnök nyitott meg szép számú hallgatóság előtt. Pataki János, az egylet pénztárosa, talpraesett költeményt szavallt az öreg szántó-vetőről, a becsületes, munkás, szorgalmas, józan és megelégedett parasztemberről, aki nem cserél holmi szerb király-féle czibbillel sem. Nt. Pusztay János a szociális kérdéstről olvasott föl

igen tanulságos és megszívlelésreméltó tanulmányt, mit nagy éljenzéssel fogadott a hálás hallgatóság. Azután Gönczöl Mihály elemi iskolás fiú humoros szavallatot mondott el a rossz gazdálkodóról. Végül Temesközy Gerzson tiszteletbeli tag köszönte meg a szíves közreműködők buzgalmit, különösen nt. Pusztay János lelkész igen érdekes előadását, kérve továbbra az egylet iránti jóindulatát.

— **Kossuth-szobor.** Ipartestületünk 1905. márczius 15-én „Kossuth-szobor alap“ gyűjtésére egy gyűjtő-ívet bocsájtott ki, melynek aláírása az aláíró (erkölcsileg) arra kötelezi, hogy az általa megajánlott és előjegyzett összeget 3 év alatt az ipartestület „Kossuth-szobor alap“-jára befizeti. Hogy ezen eivált hazafias kötelezettség valóban minden egyes előjegyző szívében él, s hogy az ígélet f ldére, a teljes szabadság és füg-gellenség felé vezető utat megvilágító, a hazafias szíveket lángragyujtó Márczius Idusa — hazájától messze idegenben élő magyar lelkeket is ébren tartja, — tanúbizonysága az alábbi néhány sor: „Nagy Lajos ipartestületi jegyző urnak Abony. Tisztelt Nagy úr! 1905. márczius 15-én részemről megajánlott 20 koronát itt küldöm. Kérem, szíveskedjék azt rendeltetési helyére eljuttatni. Tisztelettel Piros Jenő, Berlin.“ Hón szeretett hazám fiával ez úton is tudatom, hogy a küldött összeget rendeltetési helyére juttattam, — fogadják érte a hazafias czél nevében leghálásabb köszönetem nyilvánítását! Arra kérem, őrizze meg szívében és lelkében továbbra is hazafiúi érzelmeit s mindenütt s mindannyiszor, ahányszor csak módjában álland, juttassa azt kifejezésre! Hazafias üdvözlettel: Nagy Lajos ipart. jegyző.

— **Köszönet.** A rkath. munkás egylet felolvasása alkalmával Ft. Lévy Mihály úr 6 kor, és mások 2 kor. 50 fill. szíves adományaikért hálás köszönetemet tolmácsolom. Somodi István elnök.

— **Kinevezés.** Az igazságügyi miniszter Nagy Gyula Czeglédi kir. járásbírósi segédtelekkönyvvezetőt ugyanoda telekkönyvvezetővé nevezte ki.

— **A m. kir. áll. anyakönyvi-hivatal heti kimutatása.** Folyó évi február 2-ától márczius 8-áig a születések száma 11. Fiú 2, leány 9. 8 rkath., 1 ref., 1 evang., 1 izr. Eddigi születések száma 110. — H á z a s s á g kötöttet 1. Petrányi Zoltán rk. és Tarkó Iona ref. Elhalt 9 egyén. Szilávi Etelka 15 éves ref. Berdó Julianna 2 éves rk. Ruszkás Mihály 2 hónapos rk. Halász Sándor 1 hónapos ref. Szijj Emilia 6 éves ref. Sz. Tóth Mária 1 hónapos rk. Szekeres Joáchim 36 éves rk. Gódor Mihály 7 hónapos rk. Szabó Margit 6 hónapos rk. Eddigi halálozások száma 83.

— **Adomány.** A földmívelésügyi miniszterium Czegléd város részére munkáslakások felállítására céljából 11 ezer korona segélyt engedélyezett.

— **Tartalékos katonák behívása.** Az idén, mint értesülünk, a tartalékos katonákat négy ízben hívják be fegyvergyakorlatra. Két tavaszi, egy nyári és egy őszi fegyvergyakorlat lesz. A tartalékosokat első ízben márczius 20 án, majd április 15 én, július 15-én és augusztus 28-án hívják be 13 napi fegyvergyakorlatra. A tartalékos tisztekre és tartalékos hadapródokra, valamint a volt egyéves önkéntesekre vonatkozólag külön rendeletet fog kibocsátani a hadügyi vezetőség.

— **Duna-Tisza csatorna** ügy lassan bár, egyre közeledik a végleges megallapodások felé. A szolnoki torkolat kérdése már körülbelül befejezett dolog, noha tagadhatatlan, hogy a leg-utóbbi — február 25-én tartott — szaktanácskozás a felszólalók többsége a csongrádi irány mellett kardoskodott, ám, konstatáljuk, hogy a szolnoki betorkolás ellen elhangzott érvek leginkább a műszaki szempontokat tartották szem előtt, viszont bizonyos azonban, s ezt Kossuth enuncia-eiója is megerősítette, hogy a forgalmi tekintetek határozottan előbbre valók. Már pedig nem képezheti vita tárgyat azon igazolásra sem szoruló tény, hogy forgalmi szempontból Szolnok fölötté all Csongrádnak.

— **Eladás.** Valodi pekingi (zöld) kacsatojások eladóok Temesközy Gerzsonnál.

Kiadó

Hunyady Oszkár-nál, (Radák-utca 907.) szt. György napra, kitisztított, kifestett 3 szoba, konyha, kamra; esetleg istálló, szír. Ára 120 forint.

TRÁGYA!

Első Alföldi Trágyaipar vállalat ajánl
legolesóbban:

**Tőzeggel szagtalanított
fekál — ürszék compost — (pudrette)
és hizott sertés trágyát, félig száraz, (om-
lós) alakban. Legconcentráltabb, animá-
lis trágyák. Központi eladási hely: **Fá-
bián Béla** magnagykereskedés, Budapest,
IX. Üllői-ut 11.**

Tessék prospectust kérni!

5-6

Ha kössvényben, reumában, ischiasban
szenved, vegyen egy üveg

Dr. Fleisch-féle kössvény-szeszt

mely csúzi, kössvényt, reumát, kéz-, láb-, hát
és derékfájást, kezek és lábak gyengeségét,
fájdalmakat és daganatokat biztosan gyógyít.
Hatása a legrövidebb idő alatt észlelhető.

Kapható: 20-34

Dr. Fleisch E. M.

„Magyar korona” gyógyszerárában

Győr, Baross-ut 24. szám.

Másfél decziliteres üveg ára 2 korona Huz-
amosabb használatra való „Családi” üveg ára
5 korona, 3 kis, vagy 2 „Családi” üveg
rendelésnél már bérmentve utánvétellel küldjük.

**Eötvös Lajos és Társai kereskedelmi
kertészete és magkereskedése**

Tarczal (Zemplén m.)

1000 drb. Gleditschia csemete 4 korona.
1000 „ 2 éves akác csemete 10 és 15 korona
1000 „ 1 „ „ 4-6 és 12 korona
1000 „ vadalma csemete 12 és 20 korona
1000 „ vadrörte csemete 14 és 25 korona
Nagyvirágu kerti díszszegfű tövek 10 drb. 120
korona, 100 drb. 10 korona.
2 éves bokor rózsák 10 db. 5 kor, 100 db. 35 kor.
Első rendű kerti magvak, virághagymák, disznó-
vények a legolesóbb áron. 6-6

160 oldalas főárjegyzékünk kívánatra bérmentve.

Egy jó családból való fiú
tanulónak felvétetik lapunk
kiadóhivatalában.

Nincsen betegség házánál,

ha meglöztja a híres

Király-Balzsamot,

a balzsamok királyát, mely minden betegség
ellen egyedüli biztos szer; ezen híres bal-
zsam által megakadályozza a főfájást, köz-
vényt, eszút, rheumát, fog- és hátfájást, láb-
szagatást, kólikát, gyomorfájást, szóval min-
den betegségnek egyedüli biztos orvossága a
Híres Király-balzsam, tehát szükséges hogy
minden háznál készenlében legyen. Egy nagy
üveg 2 k. 55 f., 3 üveg 6 k. 55 f. bérment-
ve utánvétellel.

Kapható: **Grósz-Nagy Ferencz** gyógyszer-
résznél.

Debreczen kossuth utca. Budapesten: Török
József gyógyszerárában Király-utca 12.
Ugyancsak ezen szerrel megrendelhető az
egész országban elismert **híres hajdu-
sági bajuszpedrő**, melytől a legrövi-
videbb idő alatt a legszebb bajusz nyerhető.
3 doboz 2 korona 15 fillér bérmentve,
utánvétellel.

Első Styriai kötőgépgyár

Fogl J. L. műgépész

Magyarországi képviselő és raktár

Budapest, VI. Teréz-körút 20.

A leghíresebb **kötőgépek** tömlőzárral, házi és
pari célra, részletezésre is kapható. Árjegyzék
ingyen és bérmentve.

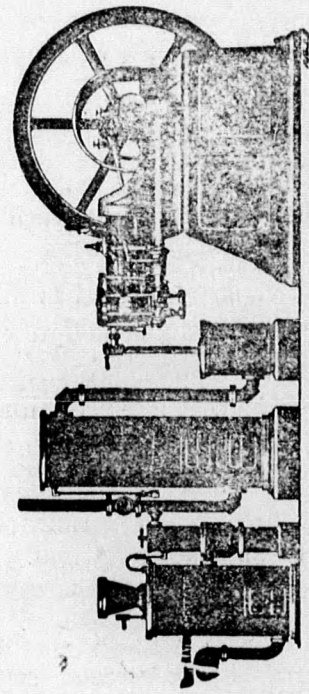
Varrógép és kerékpár javítóműhely.

Tanítás ingyen.

**Villamos és gőzerőre beren-
dezett gyár** távolról sem képes oly ol-
csón finom és jó hangszert szállítani, mint

REMÉNYI MIHÁLY

a magyar királyi zene-
akadémia házi hangszerké-
szítője, azért ne vásároljon
semmiféle hangszert, le-
gyen az hegedű, gordon-
ka, czimbalom, harmoni-
um, harmonika, fa- vagy
rézfuvó-hangszer, húr, stb.
stb., míg Reményi legújabb ábrákkal ellá-
tott képes árjegyzékét át nem olvasta, mely
ingyen és bérmentve küldetik **Bpestről,
Király-utca 58. sz.** Zenekarok teljes fel-
szerelése a legolesóbb áron. Külön költ-
ségvetés díjtalanul. — **Kivitel** a világ
minden részébe nagyban és kicsinyben.
Zongorák és czimbalomok javítása és han-
golása. Az összes hangszerek
javítása szakszerűen és ol-
csón.

Eredeti OSERS és BAUER motórok

BUDAPEST, VI. Podmaniczky-utca 18.

Motorgyár és vasöntőde: Bécs.
Benzin- és petrolaum-motórok és locomoblok, szivó-gáz-motortalpakok
2-3 fill. üzemi költséggel. — Kezvező fizetési feltételek. — Elsőrangú
gyártmány. — Költségvetés és árjegyzék ingyen.

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb a

Réthy-féle pemetefü-cukorkánál

A vásárlásnál azonban vigyázzunk
és határozottan RÉTHY-félét kérjünk, mivel sok
haszontalan utánzata van. 14

1 doboz 60 fillér.

Csak RÉTHY-félét fogadjunk el.**CLAYTON & SHUTTLEWORTH**

Budapest, Váci-körút 63.

Által a legjutányosabb áron mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgépek,

szalmakazalozók, járgány cséplőgépek, lóhere-cséplők,
tisztító-rostak, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek,
szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet jr.
kapálók, szecsavágók, répvágók, kukorica-
morzsolók, daralók, őrlőmalmok, egytetemes
acél-ekék, 2- és 3 vasu ekék és minden
egyeb gazdasági gépek.